

РЕШЕНИЕ

№ 1246

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8071** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във вр. с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.
Делото е образувано по жалба на Р. К. Д. срещу Решение № ППН-01-559/2020 от 01.07.2021г. на Комисията за защита на личните данни, с което е оставена без уважение жалба с вх. № ППН-01-559/03.08.2020г. и жалва с вх. № ППН-01-908/29.12.2020г., подадени от Р. К. Д. срещу [фирма] и [фирма].
В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и целта на закона – отменителни основания чл. 146, т. 3, 4 и т. 5 от АПК. Твърденията са, че решението е немотивирано, противоречи на Регламент (ЕС) 2016/679 относно изискването за свеждане до минимум на събирането и обработването на лични данни. По същество се оспорва изискването на [фирма] при постъпване на работа да се представят копие и оригинал на служебна книжка и предаването на медицинско свидетелство, като се сочи, че в служебната книжка било отбелязано, че лицето (жалбоподателят) е годно за работа (без ограничения). В тази връзка излага подробни съображения за изискванията за постъпване на работа по Наредба № 4 за документите, които са необходими за постъпване на работа и по Наредба № 6/05.04.2012г. за компетентността на морските лица в Република България. Излага подробни съображения, че служба по трудова медицина (С.) [фирма] незаконосъобразно е изискала медицинското свидетелство на жалбоподателя, издадено по реда на Наредба № Н-11/30.04.2014г. за определяне на изискванията за

здравословна годност на морските лица в РБ, като счита, че същата С. не може да обработва лични данни извън издадените медицински свидетелства по Наредба № 3/27.02.1987г. за задължителните предварителни и периодични медицински прегледи на работниците.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания. По същество преповтаря оплакванията си срещу [фирма] и [фирма], заявени пред КЗЛД и в жалбата до съда.

Ответникът КЗЛД за съдебно заседание редовно призован, не изпращат представител и не ангажират становище.

Заинтересованата страна [фирма], чрез адв. В. аргументира неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] за съдебно заседание редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище.

Административен съд София-град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по жалба вх. № ППН-01-559/03.08.2020г. от Р. К. Д. срещу [фирма] и жалба вх. № ППН-01-908/29.12.2020г. срещу [фирма]. Изложени са били оплаквания за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя и за нарушение на правата на трето лице - съпруга на жалбоподателя.

Пред КЗЛД са изложени твърдения, както следва: жалбоподателят бил в трудовоправни отношения с [фирма], които обаче били прекратени поради наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. С решение на съда от 12.05.2020г. уволнението е признато за незаконно, а заповедта с която е наложено - отменена. На 01.06.2020г. жалбоподателят бил възстановен на работа, като за целта работодателят изискал да представи валидно свидетелство за правоспособност, валидна моряшка книжка и валидно медицинско свидетелство за морско лице. Тези изисквания жалбоподателят възприел като незаконосъобразни и в нарушение на правата му по Регламент ЕС 679/2019 и по-конкретно в нарушение на принципа на „свеждане на данните до минимум“, доколкото „медицинската и психофизическа годност за работа на кораби се удостоверява именно с вписване в служебната книжка на лицето“, като в книжката се посочват номера на медицинското свидетелство и дата на издаване. В тази връзка жалбоподателят посочил, че за наличие на същото свидетелства и издаденото му от ИА „Морска администрация“ ново свидетелство за правоспособност - „Международно свидетелство – водач“ издаването му е възможно, само след като лицето представи валидно медицинско свидетелство за морско лице.

По отношение на [фирма] са въведени оплаквания за неправомерно и без правно основание обработване на личните му данни, съдържащи се в медицинското свидетелство за морско лице, предоставено на [фирма]. Твърденията са, че [фирма], в качеството на лице изпълняващо функциите на служба по трудова медицина, обработва личните му данни за целите на оценка на риска и заключение за годността му да работи като моряк в [фирма]. Счита, че обработването е незаконосъобразно и в противоречие с относимите нормативни актове, в частност Наредба Н-11/30.04.2014г. Намира същото и за недопустимо, доколкото е налице удостоверяващ годността му документ - свидетелство за медицинска и психофизическа годност за работа на кораби № 220/28.05.2020г. издадено от Транспортно диагностичен консултативен - център Т.

Е. Б. на 28.05.2020г. със срок на валидност до 28.05.2025г., данните от което са вписани в служебната му книжка на стр. 8.

По административната преписка е приобщено становище на [фирма], в което е мотивирана неоснователност на жалбата, като се сочи, че обработването на лични данни на жалбоподателя е в изпълнение на нормативно установено задължение, приложимо по отношение на дружеството-работодател.

На проведено на 13.01.2021 г. заседание на КЗЛД жалбите са приети за редовни и допустими. По отношение на част II от жалба ППН-01-559/03.08.2020г., наименована сигнал, съдържаща твърдения за нарушени права на трето лице - съпруга на Р. Д. К., е преквалифицирана като сигнал и разгледана по реда на сигналите по чл. 35, ал. 2 от ПДКЗЛДНА предвид обстоятелството, че не се търси защита на нарушени на искателя/сигналоподателя права по чл. 35, ал. 1 от ПДКЗЛДНА.

На основание чл. 32 от АПК жалбите (ППН-01-559/03.08.2020г., част I и ППН-01-908/28.12.2020г.) са обединени за разглеждане в едно общо административно производство, с оглед обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние, подадени са от едно и също лице и са от компетентността на един и същ административен орган - КЗЛД. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател Р. К. Д. и ответни страни - [фирма] и [фирма]. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбите по същество за което страните са редовно уведомени.

Проведени са открити заседания на 17.02.2021г. и на 12.05.2021г.

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение № ППН-01-559/2020 от 01.07.2021г. КЗЛД е приела оплакванията на Р. Д. в жалби № ППН-01-559/03.08.2020г. и ППН-01-908/29.12.2020г. за неоснователни. За да достигне до този извод КЗЛД е приела, че действително липсва изрично информирано съгласие за обработване на личните му данни, съдържащи се в процесното медицинско свидетелство от [фирма], като приложените по преписката материали - Декларация 127/01.06.2020 г., сочат точно обратното - категорично несъгласие и предоставяне на документа противно на волята на Д.. В случая обаче е прието, че в чл. 6, § 1 от ОРЗД като основание за законосъобразност на обработването на лични данни са дадени няколко алтернативи, като същите не са в йерархическа зависимост. Прието е, че в случая са налице материалноправните предпоставки по чл. 6, § 1, букви „б“ и „в“ от ОРЗД - обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът е страна, като обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора по силата на Кодекса на труда, Наредба № 4 за документите, необходими за сключване на трудов договор и специалните разпоредби, приложими по отношение на морските лица и тяхната здравословна годност, в частност Наредба № Н-11/30.04.2014г. и Наредба № 6/05.04.2012г., предвид обстоятелството, че по силата на трудовия договор лицето е наето като „моряк“.

По отношение на [фирма] е прието, че жалбата е неоснователна и недоказана. По преписката не били събрани доказателства [фирма] да е обработвало лични данни на жалбоподателя в контекста на твърденията му, че [фирма] е предоставило на „С.“ процесното медицинското свидетелство за морско лице № 220/28.05.2020г., или копие на служебната книжка на жалбоподателя. Липсвали преки или косвени писмени или други доказателства такива документи да са изисквани или предоставяни на службата по трудова медицина. В тази връзка е установено, че [фирма] е регистрирано като Служба по трудова медицина с Удостоверение № 019-4 от 21.21.2016г., както в това

си качество е сключило с [фирма] договор от 28.12.2017г. за обслужване на работниците и служителите на [фирма], същият със срок 3 г. Предвид качеството на [фирма] - служба по трудова медицина и сключения между дружествата договор, следва извода, че [фирма] има качеството на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора - [фирма]. При горните съображения жалбите на Р. К. Д. са оставени без уважение.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореното решение е прието от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 12.05.2021г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали четирима от членовете на комисията. Решението е прието с единодушие.

Предвид изложеното, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити. В тази връзка следва да се посочи, че оплакването за липса на мотиви е неоснователно. Административният акт съдържа подробни съображения защо жалбата е неоснователна, а действията на работодателя [фирма] са в съответствие с изискванията на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679. Действително Комисията не е отговорила на въпроси, които е счела за неотнормирани за производството по цитираните нормативни актове. Последното обаче не представлява нарушение, още по-малко и съществено, доколкото са поставени въпроси, свързани със законността на дисциплинарното уволнение на Д., които въпроси обаче не са от компетенцията на КЗЛД.

В случая не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На страните са връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и им е осигурена възможност да изразят становище и да участват в проведените заседания. По съответствието на Решение № ППН-01-559/2020 от 01.07.2021г. с материалния закон, съдът съобрази следното.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 17 от 2019г.) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

Съгласно легалното определение на § 1 от ДР, т. 1 и т. 4 от ЗЗЛД, по смисъла на този закон 1. "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. "Обработване" е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 1, т. 1. "лични данни" от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Т. 2 на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 гласи, че "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 са посочени изискванията при събиране и обработване на личните данни: 1. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Анализът на разпоредбата налага извода, че всяка една от изложените хипотези е необходима и достатъчна, за да е налице законосъобразно обработването на лични данни, като не е налице степенуване на основанията. В този смисъл правилно комисията е изложила, че липсва йерархическа зависимост при основанията за законосъобразно обработване на личните данни. Всяко едно от посочените в чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 основания е еднакво силно, доколкото урежда различни обществени отношения.

Разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия. Едни от тези условия, относими към настоящият случай, е, когато обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който

субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; обработването да е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора /б. „б“ и „в“/.

По делото се установява, а и не се спори, че [фирма] е работодател и като такъв обработва личните данни на жалбоподателя. Установява се още, че жалбоподателят е бил в трудово-правни отношения с [фирма], основани на сключен между страните трудов договор 018/16.03.2012г., впоследствие прекратени поради наложено на жалбоподателя дисциплинарно наказание „уволнение“. Със съдебно решение, влязло в сила на 12.05.2020г., уволнението е признато за незаконно, а заповедта с която е наложено - отменена. Жалбоподателят е възстановен на работа на 01.06.2020г., като за целта от дружеството са изискали и жалбоподателят е предоставил валидно свидетелство за правоспособност, валидна моряшка книжка и валидно медицинско свидетелство за морско лице. Основание са събиране на тези документи и съдържащите се в тях лични данни са норми от Кодекса на труда, Наредба № 4 за документите, необходими за сключване на трудов договор и специалните разпоредби, приложими по отношение на морските лица и тяхната здравословна годност, в частност Наредба № Н-11/30.04.2014г. и Наредба № 6/05.04.2012г., предвид обстоятелството, че по силата на трудовия договор лицето е наето като „моряк“. В случая всеки един от цитираните нормативни актове на различно основание предпоставя събиране на доказателства за определени обстоятелства.

Съгласно чл. 1, ал.1, т. 4 от Наредба № 4 за сключване на трудов договор са необходими документи за медицински преглед при първоначално постъпване на работа и след преустановяване на трудовата дейност по трудово правоотношение за срок над 3 месеца. В конкретния случай е приложима втората посочена в разпоредбата хипотеза, доколкото е налице преустановяване на трудовата дейност на Р. Д. за срок над 3 месеца, в конкретния случай за период от 25.07.2018г. (дата на прекратяване на трудовото правоотношение) до 01.06.2020г. (дата на възстановяване на длъжността заеманата преди прекратяването на правоотношението).

Наредба № 6 от 5.04.2012 г. за компетентност на морските лица в Република България (отм. ДВ, бр. 54 от 29.06.2021г., в сила от 29.06.2021г.) определя минималните изисквания и националните стандарти за компетентност на морските лица, свързани с видовете правоспособности и длъжностите, които могат да се заемат с тези правоспособности, за придобиване на правоспособност, поддържане на квалификацията, специалната и допълнителната подготовка, условията и реда за освидетелстване и регистрация на морските лица, с цел повишаване безопасността и здравето при работа, опазването на морската и речната среда и имущество на море и река. Съгласно чл. 115, ал. 1 от Наредба № 6 преди да назначат морски лица на работа на своите кораби, корабоприитежателите са длъжни: 1. да изискат от лицето да представи: а) документите, изисквани за заемане на длъжността, за която лицето кандидатства, удостоверяващи неговата правоспособност и/или професионална компетентност в съответствие с приложение № 1; б) моряшка (съответно служебна) книжка; в) документ, удостоверяващ здравословната годност на лицето.

Анализът на цитираните текстове показва, че всеки един от тези нормативни актове въвежда изисквания за представяне на определени документи. Действително, на пръв поглед е налице дублиране на изискването да се представи „документ, удостоверяващ здравословната годност на лицето“, респ. „медицинско свидетелство“. Обхватът на данните за здравословно състояние на лицето по двата нормативни акта обаче е

различен. Различни са и основанията за необходимостта от представяне на тези документи. Документите по Наредба № 4 са необходими за сключване на трудов договор, докато документите по Наредба № 6 (отм.) са от значение за длъжността, която лицето иска да заеме. Следва да се отбележи, че търсените документи по Наредба № 4 и Наредба № 6, касаещи здравословното състояние на лицето, кандидатстващо за работа, представляват официални свидетелстващи документи, които се издават от компетентен за това орган (медицински). Вярно е, че данните от този документ се вписват в служебната книжка, но последната не удостоверява медицинското състояние на лицето. Служебната книжка, като официален свидетелстващ документ, удостоверява плавателен стаж (арг. чл. 9, ал. 3 от Наредба № 6), а здравословното състояние се удостоверява с документи по Наредба № 4 (предвид сключване на трудов договор) и Наредба № Н-11 от 30.04.2014г. за определяне на изискванията за здравословна годност на морските лица в Република България (по арг. от гл. 1, раздел III от Наредба №6).

Предвид горните съображения съдът намира, че [фирма], като работодател и страна по договорно правоотношение, не е нарушил изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 за законосъобразно обработване на данни на жалбоподателя. Последният е следвало да предостави изискуемите документи по Наредба № 4 за сключване на трудов договор и по Наредба № 6 (отм.) във вр. с Наредба № Н-11 за заемане на длъжността, за която е кандидатствал. В този смисъл не е налице и нарушение и на принципа по чл. 5, § 1, т. в от Регламент (ЕС) 2016/679 „свеждане на данните до минимум“.

„Принципа на свеждане на данните до минимум“ изисква от администратора на лични данни да обработва минимално такива, т. е. само тези които са потребни за постигането на целите на обработването. Събирането на данни над минимално необходимите е непропорционално и извън преследваните от закона цели, поради което и се счита за недопустимо, а също и за прекомерно. Критериите за преценка на минимума данни, се свързва с постигане на преследваната цел и дали тази цел би могла да бъде реализирана независимо от тяхното наличие или липса, като по-горе в мотивите на настоящото решение съдът изложи съображения, защо приема изискването за събирането на данни за здравословното състояние на жалбоподателя за законосъобразно и обосновано с оглед целта на закона, не надхвърлящо целите на обработването. В тази връзка [фирма], в качеството си работодател и на администратор, не може да изпълни задълженията си без да събере данни за Р. Д., изискуеми по Наредба № 6 (отм.) във вр. с Наредба № Н-11 и Наредба № 4. В случая не е нарушен „принципа на свеждане на данните до минимум“, както законсъобразно е приетото и от Комисията.

По отношение на [фирма], съдът изцяло споделя мотивите на КЗЛД. По административната преписка, а и по делото не са събрани доказателства [фирма] да е предоставил на [фирма] лични данни на Р. Д., съдържащи се в медицинското свидетелство за морско лице. От друга страна, дори и да се установи такова предоставяне, то няма да бъде незаконсъобразно. В случая е установено, че [фирма] е регистрирано като Служба по трудова медицина с Удостоверение № 019-4 от 21.21.2016 г., както и че в това си качество е сключило с [фирма] договор от 28.12.2017 г. за обслужване на работниците и служителите на [фирма], същият със срок 3г. Предвид качеството на [фирма] на служба по трудова медицина и сключения между дружествата договор, следва извод, че [фирма] има качеството на

обработващ личните данни от името и за сметка на администратора - [фирма], извод който е съответен на изразено от КЗЛД становище по въпроса.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

С оглед изхода на спора, на заинтересованата страна се дължат разноски, предвид своевременно заявената претенция. Представен е списък по чл. 80 от ГПК (л. 255 и сл.) и доказателства за заплатен адвокатски хонорар. Жалбоподателят е направил възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно и счита, че на заинтересованата страна следва да бъде присъдена сумата от 500 лв. разноски за адвокатско възнаграждение. Разноски за административното производство пред КЗЛД, не се присъждат от съда, а следва да бъдат търсени по общия исков ред.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. К. Д. срещу Решение № ППН-01-559/2020 от 01.07.2021г. на Комисията за защита на личните данни, с което е оставена без уважение жалба с вх. № ППН-01-559/03.08.2020г. и жалба с вх. № ППН-01-908/29.12.2020г., подадени от Р. К. Д. срещу [фирма] и [фирма], като неоснователна.

ОСЪЖДА Р. К. Д. да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: